

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (första avdelningen i utökad sammansättning)

den 1 mars 2023*

”Dumpning – Import av vissa vävda eller sydda glasfibermaterial med ursprung i Folkrepubliken Kina och Egypten – Genomförandeförordning (EU) 2020/492 – Slutgiltig antidumpningstull – Beräkning av normalvärdet – Artikel 2.5 i förordning (EU) 2016/1036 – Uppenbart oriktig bedömning – Skada – Beräkning av underskridandemarginalen”

I mål T-301/20,

Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE, Ain Soukhna (Egypten),

Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE, Ain Soukhna,

företrädna av advokaterna B. Servais och V. Crochet,

sökande,

mot

Europeiska kommissionen, företrädd av P. Němečková och G. Luengo, båda i egenskap av ombud,

svarande,

med stöd av

Tech-Fab Europe eV, Frankfurt am Main (Tyskland), företrädd av advokaterna L. Ruessmann och J. Beck,

intervenient,

meddelar

TRIBUNALEN (första avdelningen i utökad sammansättning),

vid överläggningen sammansatt av ordföranden H. Kanninen samt domarna M. Jaeger, N. Póltorak, O. Porchia och M. Stancu (referent),

justitiesekreterare: handläggaren M. Zwozdziak-Carbonne,

* Rättegångsspråk: engelska.

efter den skriftliga delen av förfarandet,

efter förhandlingen den 23 mars 2022,

följande

Dom

- 1 Sökandena, Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE (nedan kallat Hengshi) och Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE (nedan kallat Jushi), har väckt talan med stöd av artikel 263 FEUF och yrkat att tribunalen ska ogiltigförklara kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/492 av den 1 april 2020 om införande av slutgiltiga antidumpningstullar beträffande import av vissa vävda och/eller sydda glasfibermaterial med ursprung i Folkrepubliken Kina och Egypten (EUT L 108, 2020, s. 1), i den del den berör dessa bolag (nedan kallad den angripna genomförandeförordningen).

I. Bakgrund till tvisten

- 2 Hengshi och Jushi (nedan gemensamt kallade sökandebolagen) är två bolag som bildats i enlighet med Arabrepubliken Egyptens lagstiftning. De ingår båda i koncernen China National Building Material (CNBM). Sökandebolagens verksamhet består i tillverkning och export av bland annat vissa vävda eller sydda glasfibertyger (nedan kallade glasfibermaterial) som säljs bland annat inom Europeiska unionen.
- 3 Under undersökningsperioden (1 januari–31 december 2018) tillverkade Jushi både glasfibermaterial och parallella, kontinuerliga, icke tvinnade knippen av glasfiber (nedan kallade glasfiberroving), som är den huvudsakliga råvara som används för att tillverka glasfibermaterial. Jushi använde egentillverkad glasfiberroving för att tillverka glasfibermaterial, men sålde även glasfiberroving till oberoende kunder, både i Egypten och i utlandet, samt till Hengshi. Hengshi tillverkade glasfibermaterial med glasfiberroving som bolaget köpt från Jushi samt från ett annat närstående bolag och från ett oberoende bolag, vilka båda är etablerade i Kina.
- 4 Jushi sålde glasfibermaterial direkt till oberoende kunder i Egypten och i EU. Bolaget exporterade även glasfibermaterial till tre närstående kunder i EU, nämligen Jushi Spain SA, Jushi France SAS och Jushi Italia Srl. Jushi sålde dessutom glasfibermaterial i EU genom ett närstående bolag med säte utanför EU, nämligen Jushi Group (HK) Sinasia composite Materials Co. Ltd
- 5 Hengshi sålde inte glasfibermaterial på den egyptiska marknaden. Bolaget sålde glasfibermaterial i EU direkt till oberoende kunder och via ett närstående bolag med säte utanför EU, nämligen Huajin Capital Ltd
- 6 Intervenienten i förevarande mål, Tech-Fab Europe eV (nedan kallad Tech-Fab Europe), företräder producenter som står för mer än 25 procent av EU:s sammanlagda produktion av glasfibermaterial. Tech-Fab Europe gav den 8 januari 2019 in ett klagomål till kommissionen med stöd av artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 176, 2016, s. 21) (nedan kallad grundförordningen). Med anledning av detta klagomål inledde Europeiska kommissionen en antidumpningsundersökning rörande import till

EU av glasfibermaterial med ursprung i Kina och Egypten. Kommissionen offentliggjorde den 21 februari 2019 ett tillkännagivande om inledande av ett antidumpningsförfarande i *Europeiska unionens officiella tidning* (EUT C 68, 2019, s. 29).

- 7 Det framgår av skäl 52 i den angripna genomförandeförordningen att de produkter som var föremål för antidumpningsundersökningen var vävda och/eller sydda tyger av ändlösa glasfiberfilament i form av roving och/eller garn, men som också kan innehålla andra ämnen, med undantag av produkter som är impregnerade eller förimpregnerade och med undantag av material med öppna maskor med en maskstorlek på mer än 1,8 mm i både längd och bredd och med en vikt på mer än 35 g/m² med ursprung i Kina och Egypten, som vid den aktuella tidpunkten klassificerades enligt KN-nummer ex 7019 39 00, ex 7019 40 00, ex 7019 59 00 och ex 7019 90 00 (Taric-nummer 7019 39 00 80, 7019 40 00 80, 7019 59 00 80 och 7019 90 00 80).
- 8 Kommissionens undersökning av huruvida det förelåg dumpning och därmed sammanhängande skada omfattade perioden 1 januari–31 december 2018. Undersökningen av de utvecklingstrender som var relevanta för bedömningen av skada och orsakssamband omfattade perioden från och med den 1 januari 2015 till och med slutet av undersökningsperioden.
- 9 Den 8 april 2019 inkom sökandebolagen med sina svar på antidumpningsfrågeformuläret och deras respektive närstående bolags svar på bilaga I till frågeformuläret.
- 10 Den 16 maj 2019 inledde kommissionen en separat antisubventionsundersökning avseende import till EU av glasfibermaterial med ursprung i Kina och Egypten (nedan kallad den parallella antisubventionsundersökningen avseende glasfibermaterial). Den 7 juni 2019 inledde kommissionen även en antisubventionsundersökning avseende glasfiberroving (nedan kallad den parallella antisubventionsundersökningen avseende glasfiberroving).
- 11 Kommissionen genomförde kontrollbesök i sökandebolagens lokaler och i deras respektive närstående bolags lokaler. Sökandebolagen inkom den 30 maj 2019 med kompletterande synpunkter med anledning av dessa besök.
- 12 Den 19 december 2019 översände kommissionen de väsentliga omständigheter och överväganden som den avsåg att lägga till grund för sitt beslut att införa slutgiltiga antidumpningsåtgärder på import av glasfibermaterial med ursprung i Kina och Egypten (nedan kallad slutunderrättelsen). Den 9 januari 2020 inkom sökandebolagen med yttrande över slutunderrättelsen. Den 16 januari 2020 hölls ett hörande om slutunderrättelsen i kommissionens lokaler. Samma dag inkom sökandebolagen med kompletterande skriftliga yttranden.
- 13 Den 10 februari 2020 offentliggjorde kommissionen en kompletterande slutlig underrättelse om uppgifter (nedan kallad den kompletterande slutunderrättelsen). I denna handling beaktades vissa argument som sökandebolagen hade framfört angående den ursprungliga slutliga underrättelsen om uppgifter. Sökandebolagen inkom med yttrande över den kompletterande slutunderrättelsen den 13 februari 2020. Den 17 februari 2020 hölls ett hörande om den kompletterande slutunderrättelsen i kommissionens lokaler.
- 14 På sökandebolagens begäran höll förhørsombudet den 25 februari 2020 ytterligare ett hörande.
- 15 Den 1 april 2020 antog kommissionen den angripna genomförandeförordningen. Genom denna förordning införs en slutgiltig antidumpningstull på 20 procent på sökandebolagens import av glasfibermaterial till EU.

II. Parternas yrkanden

- 16 Sökandebolagen har yrkat att tribunalen ska
- ogiltigförklara den angripna genomförandeförordningen, i den del den berör bolagen,
  - förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna, och
  - besluta att intervenienten ska bära sina rättegångskostnader.
- 17 Kommissionen har, med stöd av intervenienten, yrkat att tribunalen ska
- ogilla talan, och
  - förplikta sökandebolagen att ersätta rättegångskostnaderna.

III. Rättslig bedömning

- 18 Sökandebolagen har till stöd för sin talan åberopat två grunder. Den första grunden avser att den metod som kommissionen använt för att fastställa Hengshis tillverkningskostnader för glasfibermaterial samt försäljningskostnader, administrationskostnader och andra allmänna kostnader (nedan kallade FAA-kostnader) och den vinst som ska beaktas vid beräkningen av sökandebolagens konstruerade normalvärde strider mot artiklarna 2.5, 2.3, 2.6, 2.11 och 2.12 samt 9.4 i grundförordningen. Den andra grunden avser att den metod som kommissionen använde för att fastställa sökandebolagens prisunderskridande och målprisunderskridande marginaler strider mot artiklarna 3.1, 3.2, 3.3 och 3.6 samt 9.4 i grundförordningen.

Den första grunden: Åsidosättande av artiklarna 2.5, 2.3, 2.6, 2.11 och 2.12 samt 9.4 i grundförordningen

- 19 Den första grunden består av fem delar.

Den första grundens första del: Åsidosättande av artikel 2.5 första stycket i grundförordningen

- 20 Sökandebolagen har i allt väsentligt gjort gällande att kommissionens resonemang till stöd för slutsatsen att den kostnad för glasfiberroving som framgår av Hengshis bokföring inte skulle beaktas, strider mot artikel 2.5 första stycket i grundförordningen. Enligt sökandebolagen innehåller denna bestämmelse, vad gäller det andra villkoret som anges däri, inte något kriterium som avser armlängdsprincipen. Kommissionen hade således inte rätt att med stöd av denna bestämmelse bedöma rimligheten i de kostnader – särskilt kostnaderna för glasfiberroving – för tillverkning och försäljning av den berörda produkten (det vill säga glasfibermaterial) som framgick av Hengshis bokföring.
- 21 Sökandebolagen har anfört att denna tolkning vinner stöd, för det första, av den tolkning som tvistlösningsorganet vid Världshandelsorganisationen (WTO) har gjort av artikel 2.2.1.1 i avtalet om tillämpning av artikel VI i Allmänna tull- och handelsavtalet 1994 (EGT L 336, 1994, s. 103; svensk specialutgåva, område 1, volym 38, s. 105) (nedan kallat 1994 års antidumpningsavtal), för

det andra, av principen om att undantag som föreskrivs i unionsrätten ska tolkas restriktivt, och, för det tredje, av det sammanhang i vilket artikel 2.5 i grundförordningen antogs samt de mål som eftersträvas med förordningen.

- 22 Kommissionen, med stöd av intervenienten, har bestritt vad sökandebolagen har anfört i denna del.
- 23 Tribunalen gör följande bedömning. Om EU har avsett att fullgöra en särskild förpliktelse som den har åtagit sig inom ramen för WTO, eller om en unionsrättsakt innehåller en uttrycklig hänvisning till vissa bestämmelser i WTO-avtalen, ankommer det på unionsdomstolen att pröva den berörda unionsrättsaktens lagenlighet mot bakgrund av WTO:s regler (dom av den 14 juli 2021, Interpipe Niko Tube och Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant/kommissionen, T-716/19, EU:T:2021:457, punkt 95).
- 24 Genom artikel 2.5 i grundförordningen har EU avsett att fullgöra de särskilda förpliktelser som följer av artikel 2.2.1.1 i 1994 års antidumpningsavtal (se, för ett liknande resonemang, dom av den 7 februari 2013, Acron/rådet, T-118/10, ej publicerad, EU:T:2013:67, punkt 66).
- 25 Till den del som bestämmelserna i grundförordningen motsvarar bestämmelser i 1994 års antidumpningsavtal, ska de följaktligen i möjligaste mån tolkas mot bakgrund av de motsvarande bestämmelserna i det avtalet, såsom dessa har tolkats av WTO:s tvistlösningsorgan (se dom av den 14 juli 2021, Interpipe Niko Tube och Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant/kommissionen, T-716/19, EU:T:2021:457, punkt 98 och där angiven rättspraxis).
- 26 Artikel 2.5 första stycket i grundförordningen har följande lydelse:

”Kostnaderna ska normalt beräknas på grundval av bokföringen för den part som är föremål för undersökningen, under förutsättning att bokföringen överensstämmer med det berörda landets allmänt erkända bokföringsprinciper och att det visas att den på ett rimligt sätt återspeglar kostnaderna i samband med produktion och försäljning av den undersökta produkten.”
- 27 Det följer av ordalydelsen i den bestämmelsen att bokföringen för den part som är föremål för undersökningen är den främsta källan till information för att fastställa tillverkningskostnaderna för den berörda produkten. Vidare framgår att användning av uppgifter i nämnda bokföring utgör huvudregeln, medan att anpassa dessa uppgifter eller att ersätta dem med en annan skälig grund utgör ett undantag från huvudregeln. Med hänsyn till principen att en avvikelse eller ett undantag från en huvudregel ska tolkas restriktivt måste det anses att den undantagsregel som följer av artikel 2.5 i grundförordningen ska tolkas restriktivt (se dom av den 3 december 2019, Yieh United Steel/kommissionen, T-607/15, EU:T:2019:831, punkt 66 och där angiven rättspraxis).
- 28 Vad beträffar bevisbördan för att det finns omständigheter som motiverar en tillämpning av artikel 2.5 första stycket i grundförordningen gäller följande. I fall där institutionerna anser sig behöva bortse från de tillverkningskostnader som anges i bokföringen för den part som är föremål för undersökningen och i stället använda ett annat pris som anses vara rimligt är institutionerna skyldiga att grunda sin bedömning på bevis, eller i vart fall indicier, som visar att den faktor på grundval av vilken justeringen görs föreligger (se dom av den 3 december 2019, Yieh United Steel/kommissionen, T-607/15, EU:T:2019:831, punkt 67 och där angiven rättspraxis).

- 29 Härtill kommer att institutionerna har ett stort handlingsutrymme på området för handelspolitiska skyddsåtgärder, eftersom de på detta område måste bedöma komplicerade ekonomiska, politiska, och rättsliga förhållanden. Detta innebär att unionsdomstolens prövning är begränsad till att kontrollera att handläggningsreglerna har följts, att de faktiska omständigheter som lagts till grund för det omtvistade valet är materiellt riktiga, att bedömningen av dessa omständigheter inte är uppenbart oriktig och att det inte förekommit maktmissbruk. Denna begränsade domstolskontroll omfattar i synnerhet valet mellan olika metoder för att beräkna dumpningsmarginalen och bedömningen av en produkts normalvärde (se dom av den 3 december 2019, Yieh United Steel/kommissionen, T-607/15, EU:T:2019:831, punkt 68 och där angiven rättspraxis).
- 30 Det är mot bakgrund av dessa överväganden som tribunalen ska pröva den första grundens första del.
- 31 För det första ska det påpekas att artikel 2.5 första stycket i grundförordningen inte utgör hinder för att kommissionen bortser från de kostnader som anges i bokföringen för den part som är föremål för undersökningen i fall där priset på den råvara som används vid tillverkningen av den aktuella produkten inte har fastställts i enlighet med armlängdsprincipen.
- 32 I detta avseende kan det konstateras – såsom parterna för övrigt har påpekat – att WTO:s tvistlösningsorgan har tolkat artikel 2.2.1.1 i 1994 års antidumpningsavtal på så sätt att även om bokföringen stämmer överens med allmänt erkända bokföringsprinciper är det tillåtet att anse att den inte på ett rimligt sätt återspeglar kostnaderna i samband med produktion och försäljning av den undersökta produkten i fall där till exempel transaktioner som rör sådana insatsvaror inte följer armlängdsprincipen (se, för ett liknande resonemang, rapporten från WTO:s överprövningsorgan i ärendet ”Europeiska unionen – Antidumpningsåtgärder avseende biodiesel från Argentina” (WT/DS 473/AB/R), antagen den 26 oktober 2016, punkt 6.33).
- 33 Såsom anförts i punkt 28 ovan gäller emellertid att om kommissionen anser sig behöva bortse från de tillverkningskostnader som anges i bokföringen för den part som är föremål för undersökningen och i stället använda ett annat pris som anses vara rimligt, så är den skyldig att grunda sin bedömning på bevis, eller i vart fall indicier, som visar att den faktor på grundval av vilken justeringen görs föreligger.
- 34 I detta avseende kan det konstateras att kommissionen, i skäl 312 i den angripna genomförandeförordningen, anförde att de priser till vilka Hengshi köpte glasfiberroving från Jushi konsekvent låg betydligt under de priser som Jushi tog ut av oberoende kunder för samma produkt på den egyptiska marknaden. Mot bakgrund av den stora skillnaden mellan dessa priser drog kommissionen den korrekta slutsatsen att de priser som Hengshi betalade till Jushi inte kunde anses följa armlängdsprincipen. Priserna var visserligen lönsamma, men de återspeglade inte marknadspriserna i Egypten. Såsom framgår av handlingarna i målet var de kostnader som Hengshi redovisade för glasfiberroving betydligt lägre, det vill säga cirka [konfidentiellt]¹ procent, än de priser som Jushi tog ut av oberoende köpare i Egypten, vilket sökandebolagen inte har bestritt.
- 35 Sökandebolagen anser att nämnda prisskillnad inte räckte för att kommissionen skulle ha rätt att anse att de inköpspriser för glasfiberroving som angavs i Hengshis bokföring inte följde armlängdsprincipen och att det därför skulle bortses från dem. Till stöd för detta har bolagen

¹ Konfidentiella uppgifter dolda.

gjort gällande att Jushi sålde glasfiberroving till Hengshi med en vinst på [konfidentiellt] procent och att kostnaderna för inköp av glasfiberroving därför beaktades på ett lämpligt och tillräckligt sätt i Hengshis bokföring. Sökandebolagen har vidare anfört att kommissionen redan hade medgett – bland annat i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 360/2014 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av ferrokisel med ursprung i Folkrepubliken Kina och Ryssland efter en översyn vid giltighetstidens utgång i enlighet med artikel 11.2 i förordning (EG) nr 1225/2009 (EUT L 107, 2014, s. 13) – att transaktioner mellan närstående parter kan genomföras utan vinst.

- 36 Tribunalen finner dock att sökandebolagen inte kan vinna framgång med detta resonemang.
- 37 Vad först gäller den vinstmarginal som sökandebolagen har påstått att Jushi hade på sin försäljning av glasfiberroving till Hengshi, delar tribunalen kommissionens bedömning att det förhållandet att en vinst har uppkommit inte automatiskt innebär att en transaktion ska anses ha ägt rum i enlighet med armlängdsprincipen. Det kan dessutom konstateras att Jushis vinstmarginal vid försäljning till Hengshi var betydligt lägre än vinstmarginalen vid försäljning till oberoende köpare.
- 38 Vad sedan gäller sökandebolagens hänvisning till genomförandeförordning nr 360/2014, ska det erinras om att lagenligheten av en förordning varigenom det införs en antidumpningstull ska bedömas mot bakgrund av rättsregler, särskilt bestämmelserna i grundförordningen, och inte på grundval av tidigare beslutspraxis från kommissionen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 18 oktober 2016, Crown Equipment (Suzhou) och Crown Gabelstapler/rådet, T-351/13, ej publicerad, EU:T:2016:616, punkt 107).
- 39 För det andra finner tribunalen att det saknas fog för sökandebolagens påstående att artikel 2.5 första stycket i grundförordningen ska tolkas på så sätt att det andra villkor som anges i den bestämmelsen inte avser frågan huruvida kostnaderna är rimliga, utan snarare huruvida bokföringen för den part som är föremål för undersökningen är ”tillförlitlig”. En sådan tolkning skulle nämligen innebära att det i slutändan blev omöjligt att använda ett konstruerat normalvärde bland annat i ett fall där tillverkningskostnaderna påverkas av en särskild marknadssituation (se, för ett liknande resonemang, dom av den 7 februari 2013, MCC/rådet, T-84/07, ej publicerad, EU:T:2013:64, punkt 59).
- 40 För det tredje har sökandebolagen gjort gällande att deras tolkning av artikel 2.5 första stycket i grundförordningen vinner stöd av det sammanhang i vilket den bestämmelsen antogs och de mål som eftersträvas med grundförordningen. I det avseendet ska det påpekas att sökandebolagen visserligen har rätt i att artikel 2.5 inte innehåller någon uttrycklig bestämmelse som rör frågan om rimligheten i kostnader som uppkommit mellan närstående parter, till skillnad från bestämmelserna i artiklarna 2.1 tredje stycket och 4.1 a och 4.2 i grundförordningen. Denna omständighet räcker dock inte för att visa att unionslagstiftarens avsikt har varit att nämnda fråga inte ska beaktas vid tillämpningen av artikel 2.5 i grundförordningen.
- 41 I detta avseende vill tribunalen inledningsvis framhålla följande. Såsom har påpekats i punkterna 31 och 32 ovan utgör artikel 2.5 första stycket i grundförordningen inte hinder för att kommissionen bortser från de kostnader som anges i bokföringen för den part som är föremål för undersökningen i fall där priset på den råvara som används vid tillverkningen av den aktuella produkten inte verkar ha fastställts i enlighet med armlängdsprincipen, på grund av ett koncerninternt förhållande. Vidare instämmer tribunalen i vad kommissionen påpekat om att artikel 2.1 tredje och fjärde styckena i grundförordningen – i vilka det uttryckligen hänvisas till

fall där priserna påverkas på grund av koncerninternerna förhållanden – ligger till grund för andra bestämmelser i artikel 2 om normalvärdet, däribland bestämmelserna i artikel 2.5. Till sist ska det påpekas att artikel 4.1 a och 4.2 i grundförordningen saknar betydelse vid en kontextuell tolkning av artikel 2.5 första stycket i förordningen, eftersom den bestämmelsen inte avser fastställande av dumpning, utan snarare definitionen av unionsindustrin i samband med fastställande av skada. Det framgår nämligen av skäl 10 i grundförordningen att unionslagstiftaren införde hänvisningen till närstående parter i syfte att undanta sådana parter från begreppet ”unionsindustrin”.

- 42 Mot bakgrund av det ovan anförda finner tribunalen att kommissionen inte gjorde en felaktig rättstillämpning eller uppenbart oriktig bedömning när den på grundval av konstaterandet att det pris för glasfiberroving som angavs i Hengshis bokföring inte hade fastställts i enlighet med armlängdsprincipen fann att bokföringen inte på ett rimligt sätt återspeglade tillverknings- och försäljningskostnaderna för den undersökta produkten och att det därför var nödvändigt att justera nämnda pris (se, för ett liknande resonemang, dom av den 7 februari 2013, Acron/rådet, T-118/10, ej publicerad, EU:T:2013:67, punkt 53).
- 43 Talan kan således inte vinna bifall på den första grundens första del.

Den första grundens andra del: Kommissionen gjorde uppenbart oriktiga bedömningar

- 44 Sökandebolagen har i huvudsak gjort gällande att kommissionen gjorde uppenbart oriktiga bedömningar vid tillämpningen av artikel 2.5 första stycket i grundförordningen. Bolagen har anført att kommissionen vid bedömningen av om armlängdsprincipen hade följts jämförde de priser som Jushi tog ut vid försäljning av glasfiberroving till Hengshi respektive till oberoende inhemska kunder, dock utan att beakta samtliga relevanta faktorer kring de aktuella försäljningarna, som till exempel att det fanns en betydande skillnad i försäljningsvolym mellan Jushis försäljning av glasfiberroving till oberoende inhemska kunder och bolagets försäljning av produkten till Hengshi samt att Jushi var skyldigt att betala tull i samband med sin försäljning av glasfiberroving till oberoende inhemska kunder.
- 45 Kommissionen, med stöd av intervenienten, har bestritt vad sökandebolagen har anført i denna del.

– Huruvida kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning i fråga om försäljningsvolymen

- 46 Tribunalen anför i denna del följande. Det följer av rättspraxis att frågan huruvida ett pris tillämpas vid normal handel även är beroende av andra villkor för transaktionen som kan påverka försäljningspriset, som till exempel transaktionsvolym, ytterligare förpliktelser som parterna åtagit sig eller leveranstid. Vid denna bedömning, som ska göras från fall till fall, ska institutionerna beakta samtliga relevanta faktorer och särskilda omständigheter kring den aktuella försäljningen (dom av den 1 oktober 2014, rådet/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, punkt 30).
- 47 För att det ska anses styrkt att kommissionen har gjort en uppenbart oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna som är av sådant slag att det finns skäl att ogiltigförklara det angripna beslutet krävs det emellertid att den bevisning som sökanden åberopat är tillräcklig för att det ska anses att kommissionen inte har bedömt de faktiska omständigheterna på ett trovärdigt sätt i nämnda beslut (se, för ett liknande resonemang, dom av den 11 september 2014, Gold East Paper och Gold Huasheng Paper/rådet, T-444/11, EU:T:2014:773, punkt 62 och där angiven rättspraxis).

- 48 Vad gäller det nu aktuella fallet ska det påpekas att vad sökandebolagen anfört om den betydande skillnaden i försäljningsvolym mellan Jushis försäljning av glasfiberroving till oberoende inhemska kunder och bolagets försäljning av produkten till Hengshi i huvudsak grundar sig på att det vore logiskt att försäljningsvolymen påverkar priset mot kund och på att den rabatt som Jushi lämnade vid försäljning av glasfiberroving till Hengshi påverkades av försäljningsvolymen.
- 49 Tribunalen ska först pröva argumentet att det vore logiskt att försäljningsvolymen påverkar priset mot kund och gör i detta avseende följande bedömning. Även om det följer av den rättspraxis som anges ovan i punkt 46 att transaktionsvolymen kan påverka priset på en produkt, ska bedömningen av detta göras från fall till fall, med beaktande av samtliga relevanta faktorer och särskilda omständigheter kring den aktuella försäljningen. Sökandebolagens påstående räcker således inte i sig – bolagen har inte åberopat någon bevisning för att Jushi lämnade rabatter till sina kunder i förhållande till försäljningsvolymen avseende glasfiberroving – för att det ska anses att kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning vid sin prövning av huruvida armlängdsprincipen hade följts genom att inte beakta Jushis försäljningsvolym avseende glasfiberroving.
- 50 Tribunalen övergår därefter till att pröva vad sökandebolagen anfört om den rabatt som Jushi lämnade vid försäljning av glasfiberroving till Hengshi och konstaterar därvid att det inte framgår av handlingarna i målet att den rabatt som Jushi påstås ha lämnat till Hengshi inte är specifik och inte enbart tillämpades vid försäljning av glasfiberroving mellan dessa två bolag. Såsom kommissionen har påpekat har sökandebolagen inte heller åberopat någon bevisning för att en sådan rabatt baserad på försäljningsvolym skulle gälla eller gällde vid försäljning till samtliga köpare och inte bara vid försäljning till Hengshi.
- 51 Mot bakgrund av vad som anförts ovan i punkterna 49 och 50 finner tribunalen således att sökandebolagen inte har lagt fram tillräcklig bevisning – i enlighet med vad som krävs enligt den rättspraxis som angetts ovan i punkt 47 – för att det ska anses att kommissionens bedömning av de faktiska omständigheter som redovisas i den angripna genomförandeförordningen, särskilt i skäl 320 i förordningen, vilken ledde fram till slutsatsen att det saknades skäl att ta hänsyn till försäljningsvolymen avseende glasfiberroving mellan Jushi och Hengshi vid prövningen av huruvida armlängdsprincipen hade följts, inte var trovärdig.
- 52 Tribunalen finner även att sökandebolagen inte kan vinna framgång med sin invändning om rättegångshinder avseende kommissionens argument i svaromålet att det var nödvändigt att beakta den totala procentandelen försäljning till oberoende inhemska kunder avseende samtliga produkter vid bedömningen av huruvida priserna var jämförbara. Detta argument utgör nämligen endast en bakgrundsuppgift som kommissionen lämnade i sitt svaromål för att belysa sökandebolagens anmärkning angående försäljningsvolymen. Det ska erinras om att innehållet i ett svaromål bland annat syftar till att upplysa tribunalen om den faktiska och rättsliga bakgrunden i det aktuella målet. Det angripna beslutet ingår i denna bakgrund, vilken tribunalen, till skillnad från parterna i målet, saknar kännedom om. För övrigt gäller att det förhållandet att ett beslut som är föremål för en talan om ogiltigförklaring inte innehåller bakgrundsuppgifter som därefter skulle komma att åberopas vid tribunalen i samband med att en part redogör för omständigheterna kring den aktuella tvisten inte i sig kan anses visa att skyldigheten att motivera det angripna beslutet har åsidosatts (se, för ett liknande resonemang, dom av den 8 mars 2007, France Télécom/kommissionen, T-340/04, EU:T:2007:81, punkt 79). Av detta följer att den omständigheten att nämnda argument inte åberopades under det administrativa förfarandet saknar betydelse i förevarande fall.

53 Mot bakgrund av det ovan anförda finner tribunalen att det saknas fog för vad sökandebolagen anför i denna del.

– *Huruvida kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning i fråga om Jushis skyldighet att betala tull*

54 Vad gäller skyldigheten att betala tull på insatsvarorna till glasfiberroving har sökandebolagen gjort gällande att rätten till försvar har åsidosatts, eftersom kommissionen varken i slutunderrättelsen eller i den kompletterande slutunderrättelsen underrättade dem om sin avsikt att inte beakta det förhållandet att Jushi var skyldigt att betala tull, på grund av att bevisning saknades. Sökandebolagen har vidare gjort gällande att omsorgsplikten har åsidosatts, eftersom kommissionen på eget initiativ borde ha använt den bevisning om den aktuella tullbetalningen som den förfogade över inom ramen för den parallella antisubventionsundersökningen avseende glasfiberroving, eller i vart fall borde ha begärt att bolagen skulle inkomma med denna bevisning inom ramen för antidumpningsundersökningen.

55 Tribunalen gör, vad gäller påståendet om att rätten till försvar har åsidosatts, följande bedömning. Det följer av rättspraxis att det är av avgörande betydelse att rätten till försvar iakttas i förfaranden som rör antidumpningsundersökningar. Detta förutsätter att de berörda företagen har getts möjlighet, under det administrativa förfarandet, att på lämpligt sätt framföra sina synpunkter på huruvida de påstådda omständigheterna och förhållandena verkligen föreligger och är relevanta liksom på den bevisning som enligt kommissionen styrker dess påstående om att det har förekommit dumpning och att denna har orsakat skada (se dom av den 14 juli 2021, Interpipe Niko Tube och Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant/kommissionen, T-716/19, EU:T:2021:457, punkt 209 och där angiven rättspraxis).

56 En brist i iakttagandet av rätten till försvar kan endast anses medföra att en förordning om införande av en antidumpningstull ska ogiltigförklaras i den mån det finns en möjlighet att det administrativa förfarandet på grund av denna brist skulle kunna ha lett till ett annat resultat och att bristen således konkret har påverkat den berörda partens rätt till försvar. Det kan emellertid inte krävas att denna part visar att kommissionen skulle ha fattat ett annat beslut, utan endast att parten visar att denna möjlighet inte är helt utesluten, då parten skulle ha kunnat tillvarata sitt försvar sig bättre om den påtalade handläggningsbristen inte hade förelegat (se dom av den 14 juli 2021, Interpipe Niko Tube och Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant/kommissionen, T-716/19, EU:T:2021:457, punkt 210 och där angiven rättspraxis).

57 Vad gäller det nu aktuella fallet framgår det av handlingarna i målet att sökandebolagen under det administrativa förfarandet gavs tillfälle att på lämpligt sätt framföra sina synpunkter på huruvida de påstådda omständigheterna och förhållandena verkligen förelåg och var relevanta och på den bevisning som kommissionen lagt till grund för sitt påstående att det förekommit dumpning och att detta orsakat skada, eftersom bolagen gavs möjlighet att yttra sig såväl över slutunderrättelsen som över den kompletterande slutunderrättelsen. Det var nämligen i detta sammanhang som sökandebolagen framförde en invändning mot att kommissionen inte hade beaktat att Jushi var skyldigt att betala tull skulle betala i samband med försäljning av glasfiberroving till oberoende inhemska kunder.

58 I den mån sökandebolagen har klagat över att de inte fick yttra sig specifikt över kommissionens avsikt att inte beakta betalningen av tull, räcker det att erinra om att rätten att yttra sig omfattar samtliga faktiska och rättsliga omständigheter som ligger till grund för beslutsfattandet, men inte det slutliga ställningstagande som administrationen har för avsikt att göra (se dom av den

- 14 juli 2021, Interpipe Niko Tube och Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant/kommissionen, T-716/19, EU:T:2021:457, punkt 211 och där angiven rättspraxis). Det kan inte heller läggas kommissionen till last att den inte gav sökandebolagen möjlighet att yttra sig specifikt över dess avsikt att inte beakta betalningen av tull, trots att en sådan betalning inte ens hade gjorts vid den tidpunkt då sökandebolagen inkom med sina yttranden över slutunderrättelsen och den kompletterande slutunderrättelsen. Det framgår nämligen av handlingarna i målet att tullbetalningen gjordes den 27 februari 2020, medan sista dagen för att inkomma med yttrande över den kompletterande slutunderrättelsen var den 13 februari 2020.
- 59 Tribunalen finner således att kommissionen inte har åsidosatt sökandebolagens rätt till försvar.
- 60 Vad därefter gäller påståendet om att omsorgsplikten har åsidosatts ska det erinras om följande. Det ankommer visserligen på kommissionen, i egenskap av undersökningsorgan, att visa att det har förekommit dumpning, att skada har uppkommit och att det finns ett orsakssamband mellan den dumpade importen och skadan. Eftersom det emellertid inte finns någon bestämmelse i grundförordningen som ger kommissionen befogenhet att tvinga berörda parter att delta i undersökningen eller att lämna upplysningar, är kommissionen beroende av att de berörda parterna samarbetar och lämnar nödvändiga upplysningar frivilligt (se, för ett liknande resonemang, dom av den 14 december 2017, EBMA/Giant (China), C-61/16 P, EU:C:2017:968, punkt 54 och där angiven rättspraxis).
- 61 För EU-institutionerna består syftet med antidumpningsundersökningen nämligen i att eftersöka objektiva bevis, genom att använda de verktyg som står till deras förfogande enligt grundförordningen och på grundval av ett frivilligt samarbete från de ekonomiska aktörernas sida, det vill säga i synnerhet svaren på antidumpningsfrågeformuläret, eventuella kontroller på plats och de berörda parternas yttranden över underrättelser av uppgifter, såsom det har erinrats om i punkt 107 ovan, för att fastställa huruvida det förekommit en eventuell dumpning efter att ha fastställt normalvärdet för den berörda produkten i enlighet med artikel 2 i grundförordningen (dom av den 3 december 2019, YiSteel, T-607/15, EU:T:2019:831, punkt 133).
- 62 Det åligger visserligen unionsdomstolarna att säkerställa att institutionerna beaktat alla relevanta omständigheter och att de utvärderat handlingarna i ärendet med all den noggrannhet som krävs för att det konstruerade normalvärdet ska kunna anses ha fastställts på ett rimligt sätt (se dom av den 10 mars 2009, Interpipe Niko Tube och Interpipe NTRP/rådet, T-249/06, EU:T:2009:62, punkt 41 och där angiven rättspraxis).
- 63 Enligt den rättspraxis som anges i punkterna 60–62 är kommissionen visserligen skyldig att genomföra undersökningen på ett omsorgsfullt sätt och att beakta alla relevanta omständigheter vid fastställandet av normalvärdet, men är samtidigt beroende av att de parter som är föremål för en undersökning samarbetar frivilligt för att lämna nödvändiga upplysningar till kommissionen.
- 64 Vad gäller det nu aktuella fallet finner tribunalen att det således ankom på sökandebolagen att lägga fram den bevisning som de ansåg vara relevant för utredningen. Detta skulle bolagen gjort i samband med att de gjorde gällande att kommissionen borde ha beaktat den omständigheten att det pris för glasfiberoving som Jushi tog ut vid försäljning till oberoende nationella kunder innefattade ett belopp som täckte bolagets tullkostnader i samband med import av insatsvaror. Det framgår emellertid av handlingarna i målet, bland annat av sökandebolagens yttranden över slutunderrättelsen och den kompletterande slutunderrättelsen, att de inom ramen för antidumpningsundersökningen aldrig lade fram någon bevisning för att de hade betalat importtull. Såsom för övrigt har konstaterats i punkt 58 ovan hade någon tullbetalning inte ens

gjorts vid den tidpunkt då sökandebolagen inkom med sina yttranden över slutunderrättelsen och den kompletterande slutunderrättelsen. Den handling som styrkte den av sökandebolagen åberopade tullbetalningen gavs in till kommissionen inom ramen för den parallella antisubventionsundersökningen avseende glasfiberroving, närmare bestämt den 18 mars 2020, vilket bolagen för övrigt bekräftade vid förhandlingen. Sökandebolagen kan således inte dra nytta av sin egen försummelse genom att lägga kommissionen till last att den inte beaktade bevisning som det låg i bolagens intresse att lägga fram och som de inte lade fram.

- 65 Sökandebolagen kan inte heller anses ha haft rätt att åberopa, i repliken, att kommissionen på eget initiativ skulle ha kunnat använda den ovannämnda handlingen som getts in inom ramen för den parallella antisubventionsundersökningen avseende glasfiberroving.
- 66 Det kan nämligen konstateras att följande anges i artikel 29.6 första stycket i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1037 av den 8 juni 2016 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 176, 2016, s. 55):
”Uppgifter som mottas i enlighet med denna förordning får endast användas för de ändamål för vilka de begärdes.”
- 67 Det följer av denna bestämmelse att kommissionen inte har rätt att på eget initiativ inom ramen för en antidumpningsundersökning åberopa bevisning som lagts fram inom ramen för en parallell antisubventionsundersökning. Vad gäller det nu aktuella fallet finner tribunalen att det således ankom på sökandebolagen att avstå från den garanti som föreskrivs i nyss nämnda bestämmelse och begära att sådan bevisning skulle tillåtas även inom ramen för antidumpningsundersökningen.
- 68 Sökandebolagens påstående att kommissionen hade rätt att åberopa uppgifter från en parallell antisubventionsundersökning inom ramen för antidumpningsundersökningen vinner inte heller stöd – i motsats till vad bolagen har hävdat – i det förhållandet att det i skäl 268 i den angripna genomförandeförordningen talas om produktkontrollnummer från den parallella antisubventionsundersökningen avseende glasfibermaterial och att vissa av sökandebolagens svar på antidumpningsfrågeformuläret användes i samband med antisubventionsundersökningen. Såsom framgår av skäl 276 i den angripna genomförandeförordningen var det enda skälet till att kommissionen kunde använda uppgifter om produktkontrollnummer från den parallella antisubventionsundersökningen avseende glasfibermaterial att den aktuella kinesiska exporterande tillverkaren hade avstått från den garanti som föreskrivs i artikel 19.6 i grundförordningen och i artikel 29.6 i förordning 2016/1037 och begärt att de korrekta uppgifter om produktkontrollnummer som hade inhämtats i samband med den parallella antisubventionsundersökningen skulle användas som bästa tillgängliga uppgifter i antidumpningsundersökningen. Vidare framgår det av den skrivelse av den 24 maj 2019 som sökandebolagen har gett in som bilaga till repliken att de på eget initiativ hade begärt att vissa av deras svar på antidumpningsfrågeformuläret skulle användas i samband med den parallella antisubventionsundersökningen.
- 69 Mot bakgrund av det ovan anförda finner tribunalen att det saknas fog för vad sökandebolagen anför i nu aktuellt avseende och att inget av det som anförts till utveckling av den första grundens andra del således kan leda till bifall av talan.

Den första grundens tredje del: Åsidosättande av artikel 2.5 andra stycket i grundförordningen

- 70 Vad gäller den första grundens tredje del har sökandebolagen gjort gällande att kommissionen åsidosatte artikel 2.5 andra stycket i grundförordningen genom att den, för att justera Hengshis kostnader för inköp av glasfiberroving, tillämpade undantagsregeln i nämnda bestämmelse och justerade kostnaderna med stöd av rekvisitet ”någon annan skälig grund”, i stället för att göra en justering ”på grundval av kostnaderna för andra tillverkare eller exportörer i samma land”, bland annat på grundval av de kostnader som Jushi – den enda andra glasfiberrovingtillverkaren i Egypten – haft för att tillverka glasfiberroving. Sökandebolagen har vidare gjort gällande att kommissionen åsidosatte motiveringsskyldigheten genom att inte i den angripna genomförandeförordningen förklara varför den tillämpade nämnda undantagsregel.
- 71 Kommissionen, med stöd av intervenienten, har bestritt vad sökandebolagen har anfört i denna del.
- 72 Tribunalen ska först pröva sökandebolagens påstående att kommissionen åsidosatte motiveringsskyldigheten. I det avseendet ska det, precis som kommissionen gjort, påpekas att skälen till att kommissionen valde att inte använda sig av Jushis tillverkningskostnader för glasfiberroving för att justera Hengshis kostnader för inköp av glasfiberroving klart och tydligt framgår av skäl 331 i den angripna genomförandeförordningen. I det skälet förklarade kommissionen att den först hade gjort en utvärdering av huruvida Hengshis bokföring på ett rimligt sätt återspeglade kostnaderna i samband för att därefter komma fram till att internpriserna för Hengshis inköp av glasfiberroving från Jushi var väsentligen lägre än marknadspriset för samma produkttyper i Egypten, vilket innebar att priserna inte följde armlängdsprincipen. Det var av detta skäl som kommissionen justerade Hengshis kostnader för inköp av glasfiberroving på grundval av de priser som Jushi tog ut vid försäljning till oberoende inhemska kunder på den egyptiska marknaden.
- 73 Vad därefter gäller sökandebolagens ifrågasättande av förklaringar som kommissionen lämnat i sitt svaromål kring det förhållandet att Jushi och Hengshi inte kunde jämföras, eftersom Jushi, till skillnad från Hengshi, är ett vertikalt integrerat företag, vill tribunalen erinra om följande. Det följer av den rättspraxis som anges i punkt 52 ovan att det förhållandet att ett beslut som är föremål för en talan om ogiltigförklaring inte innehåller bakgrundsuppgifter som därefter skulle komma att åberopas vid tribunalen i samband med att en part redogör för omständigheterna kring den aktuella tvisten inte i sig kan anses visa att skyldigheten att motivera det angripna beslutet har åsidosatts.
- 74 Vad gäller det nu aktuella fallet finner tribunalen att preciseringen att Jushi är ett vertikalt integrerat företag – en omständighet som sökandebolagen för övrigt inte har bestritt – endast utgör en bakgrundsuppgift som kommissionen kunde inkludera i svaromålet utan att för den skull anses ha åsidosatt sin motiveringsskyldighet.
- 75 Mot bakgrund av det ovan anförda kan sökandebolagen inte med framgång hävda vare sig att den angripna genomförandeförordningen var otillräckligt motiverad eller att kommissionen i svaromålet för första gången angav skälet till att den i det aktuella fallet beslutade att tillämpa undantagsregeln i artikel 2.5 andra stycket i grundförordningen.
- 76 Härav följer att det inte finns fog för sökandebolagens påstående att motiveringsskyldigheten har åsidosatts.

- 77 Tribunalen övergår därefter till att pröva sökandebolagens påstående att artikel 2.5 andra stycket i grundförordningen har åsidosatts. I det avseendet ska det inledningsvis erinras om att det i den bestämmelsen anges att "[o]m kostnaderna i samband med produktion och försäljning av den undersökta produkten inte på ett rimligt sätt återspeglas i den berörda partens bokföring, ska dessa kostnader justeras eller fastställas på grundval av kostnaderna för andra tillverkare eller exportörer i samma land eller, om sådana uppgifter inte finns tillgängliga eller inte kan användas, på någon annan skälig grund, inbegripet uppgifter från andra representativa marknader".
- 78 Tribunalen finner i likhet med sökandebolagen att det av bestämmelsens formulering får anses framgå att dessa två metoder ska tillämpas i den ordning de anges. Kommissionen ska således i första hand undersöka om den kan justera eller fastställa kostnaderna för tillverkning och försäljning av den berörda produkten på grundval av andra producenters eller exportörers kostnader. Det är endast i fall där uppgifter om de kostnaderna inte finns tillgängliga eller inte kan användas som kommissionen ska använda undantagsregeln i artikel 2.5 andra stycket i grundförordningen, som innebär att kostnaderna ska fastställas "på någon annan skälig grund" (se, för ett liknande resonemang, dom av den 12 oktober 1999, *Acme/rådet*, T-48/96, EU:T:1999:251, punkt 36 och där angiven rättspraxis).
- 79 Valet att fastställa kostnaderna med stöd av rekvisitet "någon annan skälig grund" utgör dessutom ett undantag från huvudregeln i artikel 2.5 andra stycket i grundförordningen och ska därmed tolkas restriktivt. Det nu sagda innebär att om kommissionen vill bortse från kostnaderna för andra tillverkare eller exportörer i samma land, så måste den grunda sin bedömning på bevis, eller i vart fall indicier, som visar att den faktor på grundval av vilken justeringen görs föreligger.
- 80 Vad beträffar det nu aktuella fallet kan följande konstateras. Kommissionen angav att beslutet att inte använda Jushis tillverkningskostnader för glasfiberroving för att justera Hengshis kostnader för inköp av glasfiberroving och därmed i stället fastställa kostnaderna på annan skälig grund grundade sig på att Jushi visserligen var den enda andra tillverkaren av glasfibermaterial i Egypten, men att bolaget var dels ett närstående företag till Hengshi, dels ett vertikalt integrerat företag, vilket inte Hengshi var. Mot bakgrund av dessa omständigheter beslutade kommissionen således att beräkna Hengshis kostnader för inköp av glasfiberroving på grundval av det pris som Jushi tog ut vid försäljning till oberoende inhemska kunder.
- 81 Sökandebolagen har till stöd för sitt ifrågasättande av kommissionens beslut att justera de aktuella kostnaderna med stöd av rekvisitet "någon annan skälig grund" endast gjort gällande att den omständigheten att kommissionen hade "kontrollerat och godtagit" de tillverkningskostnader för glasfiberroving som angetts för Jushi, som var som var den enda andra tillverkaren glasfiberrovingproducenten i Egypten, innebar att den var skyldig att göra justeringen på grundval av dessa kostnader.
- 82 Tribunalen finner dock att det saknas stöd för detta påstående.
- 83 För det första har kommissionen nämligen inte "godtagit" Jushis tillverkningskostnader för glasfiberroving, vilket framgår av punkt 80 ovan. För det andra framgår det inte, i motsats till vad sökandebolagen har påstått, av ordalydelsen i artikel 2.5 andra stycket i grundförordningen att kommissionen är skyldig, även när det finns andra tillverkare eller exportörer i samma land, att ovillkorligen göra den aktuella justeringen på grundval av deras kostnader. Tvärtom framgår det av denna bestämmelse att kommissionen, även om det finns uppgifter om kostnaderna för andra

tillverkare eller exportörer i samma land, har rätt att bortse från de uppgifterna om den anser att de inte kan användas. Kommissionen ansåg att de omständigheter som anges i punkt 80 ovan motiverade att uppgifterna inte kunde användas i det aktuella fallet.

- 84 Av detta följer att kommissionen hade rätt att justera Hengshis kostnader för inköp av glasfiberroving med stöd av rekvisitet ”någon annan skälig grund”.
- 85 Vad sökandebolagen anfört i övrigt föranleder inte någon annan bedömning.
- 86 Vad först gäller sökandebolagens påstående att det, i huvudsak, framgår av kommissionens svaromål att andra tillverkare eller exportörer själva måste vara ”jämförbara”, vilket skulle leda till en vid tolkning av undantagsregeln i artikel 2.5 andra stycket i grundförordningen, ska det påpekas att den ”jämförbarhet” av tillverkare som kommissionen har hänvisat till i själva verket ingår i resonemanget om att den inte kunde beakta Jushis tillverkningskostnader för glasfiberroving, eftersom Jushi, i motsats till Hishi, är ett vertikalt integrerat företag. Såsom framgår av punkterna 80 och 84 ovan hade kommissionen rätt att lägga denna omständighet till grund för beslutet att bortse från Jushis tillverkningskostnader för glasfiberroving och göra en justering med stöd av rekvisitet ”någon annan skälig grund”.
- 87 Vad sedan gäller sökandebolagens påstående att det förhållandet att kommissionen använde Jushis FAA-kostnader och den vinst som bolaget gjort på sin inhemska försäljning av glasfibermaterial för att konstruera Hengshis normalvärde för glasfibermaterial innebär att kommissionen, i enlighet med artikel 2.6 a i grundförordningen, borde ha gjort detsamma med Jushis tillverkningskostnader för glasfiberroving, konstaterar tribunalen, i likhet med kommissionen, att detta påstående saknar relevans. Artikel 2.5 respektive artikel 2.6 i grundförordningen avser nämligen olika frågor. Den förstnämnda bestämmelsen avser beräkningen av kostnader för produktion och försäljning av den berörda produkten, medan den sistnämnda bestämmelsen avser beräkningen av FAA-kostnader och vinst, som ska göras på grundval av den inhemska försäljningen av den likadana produkten vid normal handel.
- 88 Mot bakgrund av det ovan anförda finner tribunalen att det inte finns fog för vad sökandebolagen anfört om att artikel 2.5 i grundförordningen har åsidosatts. Talan kan således inte vinna bifall såvitt avser någon del av den första grundens tredje del.

Den första grundens fjärde del: Åsidosättande av artikel 2.3, 2.6, 2.11 och 2.12 i grundförordningen

- 89 Sökandebolagen har i huvudsak gjort gällande att kommissionen två gånger beaktade vinst- och FAA-kostnadskomponenten i Jushis glasfiberrovingförsäljning i Hengshis konstruerade normalvärde för glasfibermaterial. Bolagen har bland annat påstått att kommissionen, i ett första steg, justerade Hengshis kostnader för inköp av glasfiberroving uppåt på grundval av det pris som Jushi tog ut vid försäljning av glasfiberroving till oberoende inhemska kunder och att den, i ett andra steg, adderade vinst- och FAA-kostnadskomponenten i Jushis glasfibermaterialförsäljning till Hengshis uppdaterade tillverkningskostnader för glasfibermaterial. Bolagen har anfört att Jushis försäljning av glasfibermaterial till oberoende inhemska kunder inte endast innefattade en vinst- och FAA-kostnadskomponent avseende dessa glasfibermaterial, utan även en vinst- och FAA-kostnadskomponent avseende glasfiberroving, som är en insatsvara vid tillverkning av glasfibermaterial och detta innebär att kommissionen två gånger beaktade FAA-kostnaderna och vinstkomponenten i Jushis glasfiberrovingförsäljning. Enligt sökandebolagen åsidosatte kommissionen därigenom artikel 2.3, 2.6, 2.11 och 2.12 i grundförordningen.

- 90 Kommissionen, med stöd av intervenienten, har bestritt vad sökandebolagen har anfört i denna del.
- 91 Tribunalen gör följande bedömning. Sökandebolagens resonemang är spekulativt och vinner inte stöd i någon konkret omständighet som kan anses visa att FAA-kostnader och vinst avseende glasfiberroving beaktades två gånger vid beräkningen av Hengshis normalvärde för glasfibermaterial.
- 92 Det kan nämligen konstateras att samtidigt som sökandebolagen påstår att FAA-kostnaderna och vinsten på försäljning av slutprodukten i princip är betydligt högre för en vertikalt integrerad tillverkare, som Jushi, än för en tillverkare som inte är vertikalt integrerad, vilket beror på att den vertikalt integrerade tillverkaren även måste bära FAA-kostnaderna och vinsten avseende den insatsvara som används vid tillverkningen av slutprodukten, så har de inte konkret visat i vilken utsträckning – vad gäller det nu aktuella fallet – vinst- och FAA-kostnadskomponenten i Jushis glasfibermaterialförsäljning innefattade en vinst- och FAA-kostnadskomponent avseende glasfiberroving som används som insatsvara vid tillverkning av glasfibermaterial.
- 93 I avsaknad av sådan bevisning kan det inte med framgång läggas kommissionen till last att den två gånger beaktade vinst- och FAA-kostnadskomponenten i Jushis försäljning av glasfiberroving vid beräkningen av Hengshis normalvärde för glasfibermaterial.
- 94 Talan kan följaktligen inte vinna bifall såvitt avser den första grundens fjärde del.

Den första grundens femte del: Åsidosättande av artikel 9.4 i grundförordningen

- 95 Sökandebolagen anser, av de skäl som de anfört till utveckling av de fyra första delarna av den första grunden, att den metod som kommissionen tillämpade för att konstruera Hengshis normalvärde för glasfibermaterial var rättsstridig. Detta innebär enligt bolagen att den slutgiltiga antidumpningstull på 20 procent som de påförts överstiger dumpningsmarginalen, i strid med artikel 9.4 i grundförordningen.
- 96 Kommissionen, med stöd av intervenienten, har bestritt vad sökandebolagen har anfört i denna del.
- 97 Tribunalen konstaterar, i likhet med kommissionen, att det vid prövningen av de fyra första delarna av den första grunden inte har framkommit att kommissionen gjorde en felaktig rättstillämpning eller en uppenbart oriktig bedömning vid konstruktionen av Hengshis normalvärde för glasfibermaterial. Sökandebolagen kan följaktligen inte med framgång hävda att den antidumpningstull som kommissionen införde överstiger dumpningsmarginalen, i strid med artikel 9.4 i grundförordningen.
- 98 Mot bakgrund av det ovan anförda finner tribunalen att det saknas fog för vad sökandebolagen anfört till utveckling av den första grundens femte del. Talan kan således inte vinna bifall såvitt avser någon del av den första grunden.

Den andra grunden: Åsidosättande av artiklarna 3.1–3.3 och 3.6 samt 9.4 i grundförordningen

- 99 Denna andra grunden består av fyra delar. Den första delen avser att kommissionen åsidosatte artikel 3.1 i grundförordningen genom att vid beräkningen av den prisunderskridande marginalen fastställa sökandebolagens exportpris, särskilt Jushis exportpris, på grundval av en analog tillämpning av artikel 2.9 i grundförordningen. Den andra delen avser att kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning vid fastställandet av skadan, i strid med artikel 3.2 och 3.3 i grundförordningen, genom att grunda sig på detta konstruerade exportpris för att fastställa förekomsten av skada. Den tredje delen avser att kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning vid fastställandet av skadan som påverkade kommissionens bedömning av orsakssambandet i enlighet med artikel 3.6 i grundförordningen. Den fjärde delen avser att kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning vid fastställandet av en antidumpningstull som var tillräckligt hög för att undanröja skadan för unionsindustrin, genom att använda ett exportpris som konstruerats på grundval av en analog tillämpning av artikel 2.9 i grundförordningen vid beräkningen av sökandebolagens målprisunderskridande marginal, vilket var i strid med artikel 9.4 i grundförordningen.
- 100 Kommissionen har, med stöd av intervenienten, gjort gällande att överklagandet inte kan vinna bifall såvitt avser den andra grunden, men anser i första hand att grunden är verkningslös.
- 101 I det sistnämnda avseendet har kommissionen anfört att även om tribunalen skulle finna att kommissionen gjorde fel när den tillämpade artikel 2.9 i grundförordningen analogt vid beräkningen av sökandebolagens prisunderskridande och målprisunderskridande, kan detta fel inte anses medföra att den angripna genomförandeförordningen ska ogiltigförklaras. Kommissionen har i dupliken lagt fram nya beräkningar som den anser visar att även om man beaktade faktureringsvärdena för Jushis närstående bolag i EU utan att göra några justeringar på grundval av artikel 2.9 i grundförordningen, skulle det endast bli en mycket liten variation både vad gäller prisunderskridandet (*[konfidentiellt]* i stället för 31,5 procent) och målprisunderskridandet (*[konfidentiellt]* i stället för 63,9 procent).
- 102 Tribunalen har ställt frågor till sökandebolagen om dessa nya beräkningar som kommissionen lagt fram i dupliken, dels skriftligen som en åtgärd för processledning, dels muntligen vid förhandlingen. Sökandebolagen har i sina svar på dessa frågor anfört att även om de nya beräkningarna inte har någon inverkan på nivån på de antidumpningstullar som införts genom den angripna genomförandeförordningen, vilka fastställts till samma nivå som dumpningsmarginalen, skulle beräkningarna kunna påverka den kumulerade nivån på antidumpnings- och utjämningsstullarna, vilken inte får vara högre än nivån på den målprisunderskridande marginalen.
- 103 Tribunalen gör i denna del följande bedömning. Enligt fast rättspraxis kan unionsdomstolen slå fast att en grund eller en invändning är verkningslös i fall där den konstaterar att grunden eller invändningen, även om det finns fog för den, inte kan leda till bifall av yrkandet om ogiltigförklaring (dom av den 21 september 2000, EFMA/rådet, C-46/98 P, EU:C:2000:474, punkt 38, och dom av den 19 november 2009, Michail/kommissionen, T-50/08 P, EU:T:2009:457, punkt 59).
- 104 Vad gäller det nu aktuella fallet framgår det av punkt 102 ovan att sökandebolagen har medgett att även om kommissionen för att fastställa prisunderskridande- och målprisunderskridandemarginalen hade använt de beräkningar som lagts fram i dupliken, vilka

grundar sig på Jushis exportpris utan justeringar enligt artikel 2.9 i grundförordningen, skulle detta inte ha påverkat nivån på de antidumpningstullar som införts genom den angripna genomförandeförordningen.

- 105 Härtill kommer att sökandebolagen vare sig inom ramen för den ovannämnda processledningsåtgärden eller vid förhandlingen har förmått lägga fram någon som helst bevisning till stöd för sitt påstående att kommissionens nya beräkningar skulle kunna påverka den kumulerade nivån på antidumpnings- och utjämningstullarna.
- 106 Av detta följer att även om det ansågs att det finns fog för sökandebolagens ifrågasättande av den metod som kommissionen använde för att fastställa Jushis exportpris vid beräkningen av prisunderskridande- och målprisunderskridandemarginalen, skulle en tillämpning av de i punkt 101 ovan nämnda nya beräkningarna i vilket fall som helst inte leda till någon ändring av antidumpningstullarna, vilket sökandebolagen för övrigt har medgett. Det av sökandebolagen påstådda felet kan således inte anses utgöra skäl för att bifalla yrkandet om ogiltigförklaring av den angripna genomförandeförordningen, i den del den berör bolagen.
- 107 Tribunalen finner följaktligen att den andra grunden är verkningslös och att det därmed saknas anledning att pröva huruvida det finns fog för vad sökandebolagen har anfört till utveckling av denna grund inom ramen för dess fyra delar.
- 108 Av det ovan anförda följer att talan ska ogillas i sin helhet.

IV. Rättegångskostnader

- 109 Enligt artikel 134.1 i tribunalens rättegångsregler ska tappande rättegångsdeltagare förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att sökandebolagen ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökandebolagen har tappat målet, ska kommissionens yrkande bifallas.
- 110 Enligt artikel 138.3 i rättegångsreglerna ska intervenienten bära sina rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (första avdelningen i utökad sammansättning)

följande:

1) Talan ogillas.

2) Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE och Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.

3) Tech-Fab Europe eV ska bära sina rättegångskostnader.

Kanninen

Jaeger

Póltorak

Porchia

Stancu

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 1 mars 2023.

Underskrifter